

ΝΟΜΟΣ: 3239/55

Περί τρόπου ρυθμίσεως των συλλογικών διαφορών εργασίας, συστάσεως Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων ενίων εργατικών νόμων.
(ΦΕΚ 125/Α/20-5-55)

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν:

Άρθρο 1

1. Αι συλλογικάί διαφοραί εργασίας επιλύονται τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου απ'ευθείας υπο των ενδιαφερομένων επαγγελματικών οργανώσεων δια καταρτίσεως συλλογικής συμβάσεως εργασίας, εν περιπτώσει δε διαφωνίας δι' υποχρεωτικής διαιτησίας.
2. Ως συλλογική διαφορά εργασίας θεωρείται πάσα διένεξις μεταξύ οργανώσεων εργοδοτών και οργανώσεων μισθωτών αφορώσα τους όρους ή τας συνθήκας ή την αμοιβήν της εργασίας.
3. Κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου εργοδότης μεν θεωρείται παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου, ως και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, όπερ χρησιμοποιεί την εργασίαν άλλων φυσικών προσώπων δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, μισθωτός δε ο παρέχων εις εργοδότην εξηρητημένην εργασίαν έναντι αμοιβής, υπολογιζομένης, είτε κατά χρονικήν διάρκειαν, είτε κατά μονάδα ή κατ' αποκοπήν ή ποσοστά.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 2

1. Η συλλογική σύμβασις εργασίας καταρτίζεται, μεταξύ μιας ή πλειόνων εργοδοτικών οργανώσεων αφ' ενός και μιας ή πλειόνων επαγγελματικών οργανώσεων, μισθωτών αφ' ετέρου και καθορίζει τους όρους τους οποίους δέον να περιλαμβάνουν αι συμβάσεις εργασίας αι συναπτόμεναι μεταξύ προσώπων δεσμευομένων υπ' αυτών.
2. Η συλλογική σύμβασις καταρτίζεται εγγράφως και κατατίθεται τη φροντίδι των συμβληθέντων εις την Διεύθυνσιν Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας, συντασσομένου πρακτικού καταθέσεως, και δημοσιεύεται μερίμνη του Υπουργού Εργασίας δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (Τεύχος Β'). Από της επομένης δε της ημέρας της καταθέσεως ταύτης άρχεται η κατά το άρθρον 20 του παρόντος προθεσμία. Εν περιπτώσει πλειόνων καταθέσεων δια την περίπτωσιν ταύτην λαμβάνεται υπ' όψιν η ημερομηνία της πρώτης καταθέσεως.
3. Η ισχύς της συλλογικής συμβάσεως εργασίας άρχεται από της δημοσιεύσεώς της δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως εκτός εάν αυτή ωρισθεί έτερος χρόνος ισχύος.
4. Η αδυναμία επιτεύξεως συμφωνίας δια των απ' ευθείας διαπραγματεύσεων, πας έχων δικαίωμα κατά τας διατάξεις του παρόντος Νόμου να συμβάλληται εν συλλογική συμβάσει, δύναται να ζητή παρά του Υπουργείου Εργασίας την μεσολάβησιν αυτού προς κατάρτισιν συλλογικής συμβάσεως εργασίας. Εις τας περιπτώσεις ταύτας ο αρμόδιος υπάλληλος καλεί τους ενδιαφερομένους προς έναρξιν των διαπραγματεύσεων, αφού προηγουμένως εξετάσει το νόμιμον της αιτήσεως και της εκπροσωπήσεως των μερών. Ακολούθως δε προβαίνει εις την έρευναν του περιεχομένου της αιτήσεως και των τυχόν κατατεθέντων υπομνημάτων, μεσολαβών μεταξύ των ενδιαφερομένων εις την κατάρτισιν της συλλογικής συμβάσεως εργασίας.

Άρθρο 3

1. Ατομική σύμβασις εργασίας καταρτιζομένη παρά τινός των δεσμευομένων υπο συλλογικής συμβάσεως εργασίας, θεωρείται περιέχουσα αυτοδικαίως τους εν τη συλλογική συμβάσει καθορισθέντας όρους, ακυρουμένων των τυχόν αντιθέτων συμφωνιών. Όροι ατομικών συμβάσεων εργασίας ευνοϊκότεροι δια τον μισθωτόν των διαλαμβανομένων εις συλλογικήν σύμβασιν εραγσίας είναι επικρατέστεροι.
2. Αντικείμεναι εις την προηγούμενην παράγραφον ατομικαί συμβάσεις εργασίας παρέχουν δικαίωμα υπέρ της υπογραψάσης την συλλογικήν σύμβασιν επαγγελματικής οργανώσεως να ζητήσει παρά του παραβάτου εργοδότη αποζημίωσιν, δια πάσαν ζημίαν αυτής λόγω προσβολής των επαγγελματικών της συμφερόντων, ως και την υπέρ αυτής επιδίωξιν των επί της βάσει των όρων της συλλογικής συμβάσεως δυναμένων να ζητηθώσιν υπο του ατομικώς συμβεβλημένου ωφελειών, μέχρις ου ούτος, προσεπικαλούμενος υποχρεωτικός εις την δίκην, παρέμβει κυρίως εις αυτήν, αναγνωρίζων ότι η οργάνωσις ενήργησεν ως αντιπρόσωπος αυτού, συνεχίζων ιδίω ονόματι την δίκην. Εις την τελευταίαν περίπτωσιν η οργάνωσις ενήργησεν ως αντιπρόσωπος αυτού, συνεχίζων ιδίω ονόματι την δίκην. Εις την τελευταίαν περίπτωσιν η οργάνωσις δύναται να εξακολουθήση μετέχουσα της δίκης προς τον σκοπόν αφ' ενός μεν προσθέτου υποστηρίξεως των δικαιωμάτων του ατομικώς συμβεβλημένου, αφ' ετέρου δε προστασίας του εκ της τηρήσεως των όρων της συλλογικής συμβάσεως πηγάζοντος επαγγελματικού συμφέροντος της επαγγελματικής οργανώσεως. Εγειρομένης αγωγής επι τη βάσει συλλογικής συμβάσεως εκ μέρους είτε ατόμων είτε επαγγελματικής οργανώσεως, αι λοιπαί εν τη συλλογική συμβάσει μετέχουσαι επαγγελματικά οργανώσεις δύνανται πάντοτε να παρεμβαίνουν εις την δίκην, κατά λόγον του συλλογικού συμφέροντος το οποίον δύναται να παρουσιάζει δι' εκάστην τούτων η έκβασις αυτής.
3. Επαγγελματική οργάνωσις μετέχουσα εις συλλογικήν σύμβασιν εργασίας δύναται να ζητήσει αποζημίωσιν παρά του παραβαίνοντος τους όρους μέλους της, δια πάσαν ζημίαν ήν υπέστη το παρά της επαγγελματικής οργανώσεως εκπροσωπούμενον επαγγελματικόν συλλογικόν συμφέρον. Ωσαύτως δύναται να επιβάλει, λόγω παραβάσεως όρων της συλλογικής συμβάσεως εργασίας, πειθαρχικάς ποινάς προστίμου και διαγραφής εκ της οργανώσεως, άνευ των περιορισμών του άρθρου 9 του ν. 2151.
4. Πας τις δια συλλογικής συμβάσεως δεσμευόμενος δύναται να ζητήσει αποζημίωσιν, δια πάσαν αυτού ζημίαν εκ παραβάσεως όρων της συλλογικής συμβάσεως, παρά των ατομικώς παραβαινόντων αυτήν και παρά των επαγγελματικών οργανώσεων εις τας οποίας ανήκουν οι παραβάται, εκτός εάν ούτοι ετιμωρήθησαν πειθαρχικώς παρά της οργανώσεώς των δια διαγραφής.

Άρθρο 4

1. Συλλογική σύμβασις εργασίας μείζονος διάρκειας θεωρείται, μετά παρέλευσιν διετίας από της υπογραφής αυτής παρά των αρχικώς συμβληθέντων, ως δι' αόριστον χρόνον καταρτισθείσα. Το αυτό συμβαίνει και επι πάσης άλλης συλλογικής συμβάσεως εργασίας ωρισμένου χρόνου, μετά την ληξιν του χρόνου αυτής. Η καταγγελία συλλογικής συμβάσεως αορίστου χρόνου γίνεται παρά των προς τούτο ενδιαφερομένων εκ των συμβεβλημένων δι' εγγράφου δηλώσεως κοινοποιούμενης δια δικαστικού κλητήρος προς πάντα τα λοιπά μετέχοντα μέρη, εκτός των εν τω μεταξύ διαλυθεισών οργανώσεων, ως και επι ποινή ακυρότητος αυτής προς το Υπουργείον Εργασίας.
2. Η καταγγελία επάγεται την λύσιν πάσης δεσμεύσεως της καταγγελλούσης οργανώσεως και της προς ην η καταγγελία τοιαύτης δια το μέλλον, τα δε εκ ταύτης έννομα αποτελέσματα επέρχονται μετά δύο μήνας από της ημέρας της κοινοποιήσεως της περί ταύτης δηλώσεως. Αι υφιστάμεναι όμως εν συνεχεία ταύτης ατομικαί συμβάσεις εργασίας ισχύουν μέχρις ου νομίμως λυθώσι.
3. Δύναται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας εκδιδομένων μετά γνώμην του εν άρθρω 28 Συμβουλίου και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως ν' αναστέλλεται η επέλευσις των εννόμων αποτελεσμάτων της καταγγελίας συλλογικής

συμβάσεως εργασίας επί χρόνον μη δυνάμενον εν τω συνόλω του να υπερβεί οπωσδήποτε τους 12 μήνας από της ενάρξεως ισχύος της καταγγελίας. Η αναστολή αυτή δεν απαιτείται να ορίζεται εφ'άπαξ, επιτρεπομένης και της τμηματικής παρατάσεως του χρόνου ισχύος της συλλογικής συμβάσεως εργασίας μέχρι του ανωτάτου ορίου των 12 μηνών.

Άρθρο 5

1. Αν μη αναφέρονται ρητώς εν τω εγγράφω της συλλογικής συμβάσεως εργασίας τα τοπικά όρια της ισχύος ταύτης, αυτή θεωρείται δεσμεύουσα μόνον τους συμβαλλομένους της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου εν η υπεγράφη.
2. Συλλογική σύμβασις εργασίας, δια της οποίας δεσμεύονται εργοδότες χρησιμοποιούντες τα τρία πέμπτα των εν τη περιφέρεια όπου ισχύει η συλλογική αυτή σύμβασις εργασίας, απασχολουμένων εις το επάγγελμα μισθωτών, δύναται, εφ'όσον δεν συντρέχει περίπτωσης εφαρμογής της επομένης παραγράφου, να κηρυχθεί υποχρεωτική δια πάντας τους εργοδότες και μισθωτούς της περιφέρειας ταύτης μετά γνώμην του εν άρθρω 28 Συμβουλίου δι'αποφάσεως του Υπουργού της Εργασίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.
3. Αι συλλογικαί συμβάσεις εργασίας εφ'όσον καταρτίζονται και υπογράφονται παρουσία του Υπουργού Εργασίας ή των παρ' αυτού ειδικώς δια την περιπτώσιν ταύτην εξουσιοδοτημένων οργάνων, δεσμεύουσι το σύνολον των εργοδοτών και των μισθωτών του επαγγέλματος ή των επαγγελματιών άτινα αφορώσι και δια την περιφέρειαν δι'ην ισχύουν.

Άρθρο 6

1. Διάλυσις της υπογραψάσης την συλλογικήν σύμβασιν εργασίας επαγγελματικής οργανώσεως, δεν επιδρά επί των εκ της εν λόγω συμβάσεως απορρεόντων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, ουδ'η αποβολή της ιδιότητος του μέλους αυτών, ήτις απαλλάσσει τον αποβάλλοντα ταύτην, πάσης δεσμεύσεως μόνον εν περιπτώσει μεταγενεστέρας τροποποιήσεως της συλλογικής συμβάσεως
2. Η μεταβολή του προσώπου του εργοδότη δεν επιδρά επι της συλλογικής συμβάσεως εργασίας της δεσμευούσης αυτόν, των εξ'αυτής δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, δια το μέλλον, μεταβιβαζομένων αυτοδικαίως εις τους διαδόχους αυτού.

Άρθρο 7

1. Αι συλλογικαί συμβάσεις εργασίας διακρίνονται: α. εις Εθνικάς Γενικάς, αίτινες αφορώσι τους μισθωτούς όλης της Χώρας ή πλείονας του ενός κλάδους μισθωτών καθ'όλην την Χώραν. β. εις Εθνικάς Ομοιοεπαγγελματικάς αίτινες αφορώσι τους μισθωτούς ωρισμένου επαγγέλματος ή και των συναφών προς το επάγγελμα αυτό κλάδων όλης της Χώρας. Γ. εις Τοπικάς Ομοιοεπαγγελματικάς, αίτινες αφορώσι τους μισθωτούς του αυτού επαγγέλματος ή συναφών κλάδων τούτου ωρισμένης πόλεως ή περιφέρειας και εφ'όσον ούτοι δεν υπάγονται εις Εθνικήν Ομοιοεπαγγελματικήν συλλογικήν σύμβασιν εργασίας. Δ. εις Ειδικάς, αίτινες αφορώσι τους μισθωτούς μιας ή πλειόνων επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων πόλεως ή περιφέρειας ή και ολοκλήρου της Χώρας και εφ'όσον ούτοι δεν υπάγονται εις εθνικήν ομοιοεπαγγελματικήν συλλογικήν σύμβασιν εργασίας.
2. Αι Εθνικαί Γενικαί συλλογικαί συμβάσεις εργασίας συνάπτονται και υπογράφονται εκ μέρους μεν των εργοδοτών, παρά τας γενικωτέρας σημασίας επαγγελματικών οργανώσεων τούτων, ως τοιούτων λογιζομένων του Συνδέσμου των Ελλήνων Βιομηχάνων, των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης εκπροσωπούμενων δια κοινού εκπροσώπου των και της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος, εκ μέρους δε των μισθωτών παρά της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος.

3. Αι Εθνικά Ομοιοπαγγελματικά συλλογικά συμβάσεις εργασίας συνάπτονται και υπογράφονται παρά των γενικωτέρας σημασίας Επαγγελματικών Οργανώσεων των εργοδοτών και των μισθωτών.
4. Αι Τοπικά Ομοιοπαγγελματικά συλλογικά συμβάσεις εργασίας συνάπτονται και υπογράφονται παρά των Τοπικών Οργανώσεων του αυτού επαγγέλματος ή και των συναφών κλάδων.
5. Αι Ειδικά συλλογικά συμβάσεις εργασίας συνάπτονται και υπογράφονται μεταξύ μίας ή πλειόνων επαγγελματικών οργανώσεων των εργοδοτών και της Επαγγελματικής οργανώσεως των μισθωτών μιας ή πλειόνων επιχειρήσεων. Εξαιρετικώς αι ειδικά συλλογικά συμβάσεις εργασίας αι αφορώσαι το προσωπικόν των επιχειρήσεων. Εξαιρετικώς αι ειδικά συλλογικά συμβάσεις εργασίας αι αφορώσαι το προσωπικόν των επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων, κοινής ωφελείας (Ο.Τ.Ε., Δ.Ε.Η. Η.Ε.Α.Π. κλπ) ως και Τραπεζιτικών επιχειρήσεων και Τραπεζιτικών Ιδρυμάτων δύνανται να συνάπτονται και υπογράφονται και παρ'έξουσιοδοτημένων εκπροσώπων της επιχειρήσεως, της εκμεταλλεύσεως ή των Ιδρυμάτων, μόνον.
6. Δια την κατάρτισιν και υπογραφήν των υπο στοιχεία α' και β' της παραγράφου 1 του παρόντος συλλογικών συμβάσεων εργασίας, απαιτείται απόφασις του Διοικητικού Συμβουλίου των γενικωτέρας φύσεως αντιστοιχών οργανώσεων των εργοδοτών και των μισθωτών, των δε υπο στοιχεία γ' και δ' απόφασις του Διοικητικού Συμβουλίου των οικείων οργανώσεων εργοδοτών και μισθωτών δεόντως εξουσιοδοτημένων υπο της Γενικής Συνελεύσεως των μελών, λαμβανομένης κατά τους όρους του Καταστατικού της οικείας οργανώσεως.

Άρθρο 8

Κατά τον καταρτισμόν και την υπογραφήν οιασδήποτε των κατά το προηγούμενων άρθρων του παρόντος συλλογικών συμβάσεων εργασίας αίτινες ως εκ του περιεχομένου των, της τοπικής εκτάσεως αυτών ή των επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων ας αφορούν θεωρούνται γενικωτέρας σημασίας, δικαιούνται να παρεμβαίνουν ή προσεπικαλούνται, όπως μετάσχουν εις τας διεξαγομένας διαπραγματεύσεις και αι γενικωτέρας σημασίας οργανώσεις των εργοδοτών και μισθωτών, αι εν τω άρθρω 7 παρ.2 οργανώσεις συνυπογράφουσαι απαραίτητως δια του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου των την καταρτισθησομένην συλλογικήν σύμβασιν εργασίας.

Υποχρεωτική Διαιτησία

Άρθρο 9

1. Εν αποτυχία των κατά τας διατάξεις του άρθρ.2 του παρόντος διεξαγομένων διαπραγματεύσεων δια την επίλυσιν συλλογικής διαφοράς εργασίας, δια συνάψεως συλλογ. Συμβάσεως εργασίας, συντάσσεται, εντός 5 το πολύ ημερών από της ημέρας καθ'ην διεπιστώθη αδυναμία συμφωνίας ή καθ'ην εματαιώθησαν αι διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις οργάνου του Υπουργείου Εργασίας, έκθεσις επι του αντικειμένου της συλλογικής διαφοράς μετά των επ' αυτής διαπιστώσεων και απόψεων αυτού.
2. Η ούτω συντασσομένη έκθεσις υποβάλλεται αμελλητί και εντός της προθεσμίας των πέντε ημερών εις την οικείαν παρά της προθεσμίας των πέντε ημερών ημερών εις την οικείαν παρά τω Υπουργείω Εργασίας Διεύθυνσιν, ήτις αμέσως και προ της παρελεύσεως πενθημέρου από της εις αυτήν υποβολής παραπέμπει, εφ' όσον η διένεξις αφορά αριθμόν μισθωτών μείζονα των 20, εις το αρμόδιον κατά το άρθρον 10 του παρόντος όργανον διαιτησίας. Η σύνταξις της εκθέσεως και η υποβολή αυτής εις το Υπουργείον Εργασίας ανακοινούται εγγράφως εις τας λαβούσας μέρος εις τας διαπραγματεύσεις οργανώσεις, από της ημερομηνίας δε της ανακοινώσεως ταύτης, άρχεται η κατά το άρθρον 18 παρ. 2 του παρόντος προθεσμία.

Άρθρο 10

1. Παρ'εκάστω Πρωτοδικείω εις την έδραν του οποίου έχει συσταθεί γραφείον Επιθεωρήσεως Εργασίας, συνιστάται δυνάμει του παρόντος τετραμελές πρωτοβάθμιον διοικητικόν δικαστήριον, συγκροτούμενον δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας και αποτελούμενον: Α. Εκ του Προέδρου Πρωτοδικών ή του υπ' αυτού οριζομένου Πρωτοδικου, ως Προέδρου. Β. Εξ ενός υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας, οριζομένου υπο του Υπουργού Εργασίας και εν ελλείψει τούτου ετέρου πολιτικού δημοσίου υπαλλήλου, οριζομένου υπό του αρμοδίου Υπουργού Γ. Εξ ενός αντιπροσώπου των μισθωτών οριζομένου υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος ή υπο της υπ' αυτή οριζομένης επαγγελματικής οργανώσεως και Δ. Εξ' ενός αντιπροσώπου της οικείας εργοδοτικής οργανώσεως, οριζομένου ως κατωτέρω.
2. Εντός του πρώτου 10ημέρου του μηνός Ιανουαρίου εκάστου δευτέρου έτους, ο επι της Εργασίας Υπουργός προσκαλεί τας οικείας οργανώσεις των εργοδοτών και των μισθωτών ίνα υποδείξωσι τους εκπροσώπους των δια το πρωτοβάθμιον διοικητικόν διαιτητικόν δικαστήριον, επίσης καλεί τον οικείον Πρόεδρον Πρωτοδικών, ίνα εν αδυναμία συμμετοχής του υποδείξει ένα των υπ' αυτόν Πρωτοδικών, ως Πρόεδρον. Η υπόδειξις των εν λόγω εκπροσώπων δέον να πραγματοποιηθεί το βραδύτερον εντός 15ημέρου από της κοινοποίησης της προσκλήσεως.
3. Δια την υπόδειξιν του εργοδοτικού εκπροσώπου, καλούνται άπασαι αι αντιπροσωπευτικώτεραι, κατά την κρίσιν του Υπουργού Εργασίας, τοπικαί εργοδοτικαί οργανώσεις των Βιομηχάνων, Εμπόρων, Βιοτεχνών και Επαγγελματιών, όπως υποδείξουν εκάστη ανά ένα αντιπρόσωπον των ως μέλος του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου και οίτινες μετέχουν τούτου εναλλασσόμενοι αναλόγως του επαγγέλματος το οποίον αφορά η διένεξις. Εις ας περιπτώσεις η διένεξις αφορά πλείονα του ενός επαγγέλματα, οι εκπρόσωποι των εργοδοτών συνερχόμενοι, προσκλήσει του Προέδρου του πρωτοβάθμιου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου, εκλέγουσι τον κοινόν αυτών εις το συγκεκριμένον θέμα εκπρόσωπον των και εν διαφωνία των, τούτον ορίζει ο Πρόεδρος του διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου. Δια την υπόδειξιν των αντιπροσώπων των Βιομηχάνων ως μελών των πρωτοβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων, εφ' οσον δεν υφίσταται τοπική εκπροσωπευτική οργάνωσις Βιομηχάνων, αρμοδία εκπροσωπευτική εργοδοτική οργάνωσις είναι ο εν Αθήναις εδρεύων Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων ή η υπ' αυτού οριζομένη ετέρα τοπική οργάνωσις.
4. Εάν η διένεξις αφορά μισθωτούς επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων του δημοσίου, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής τούτων ή Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, το υπό στοιχείον δ' μέλος του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου, ορίζει εκάστοτε και δι'εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν τη αιτήσιν του Προέδρου του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου ο οικείος Νομάρχης, πλην της περιφερείας της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εις ην τούτο ορίζει ο Υπουργός, εις την αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η εποπτεία της επιχειρήσεως ή εκμεταλλεύσεως του Δημοσίου ή του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.
5. Κατά τον αυτόν ως άνω τρόπον και χρόνον ορίζονται και οι αναπληρωταί των τακτικών μελών.
6. Η θητεία των μελών των πρωτοβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων ορίζεται διετής. Δύναται όμως να ζητηθεί παρά των αρμοδίων δια την υπόδειξιν τούτων οργάνων ή οργανώσεων, η ανάκλησις των και προ της λήξεως της διετίας δια λόγους αναφερομένους εις την άσκησιν του λειτουργήματος των, εφ' οσον ούτοι συνιστούν βαρείαν αυτών αμέλειαν εν τη ασκήσει των εκ του λειτουργήματος των, εφ' οσον ούτοι συνιστούν βαρείαν αυτών αμέλειαν εν τη ασκήσει των εκ του λειτουργήματος καθηκόντων των. Εν περιπτώσει ανακλήσεως, αποχωρήσεως ή εξόδου δι' οιονδήποτε λόγον, μέλους τινός του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου, ορίζεται έτερος επι τη υπολειπομένη θητεία κατά την αυτήν διαδικασίαν. Μέχρι δε του ορισμού του νέου μέλους νομίμως συνέρχεται το Δικαστήριον δια της προσκλήσεως του αναπληρωτού του οπωσδήποτε εξελθόντος.
7. Εν περιπτώσει καθυστερήσεως ή αρνήσεως υποδείξεως μελών του Δικαστηρίου υπο των αρμοδίων οργάνων ή οργανώσεων, ταύτα ορίζονται απ' ευθείας υπο του Υπουργού Εργασίας.

8. Χρέη Γραμματέως του Δικαστηρίου εκτελεί εις των εν τη έδρα του Δικαστηρίου υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας, οριζόμενος, μετά του αναπληρωτού του, υπο του Υπουργού Εργασίας. Εν ελλείψει δε τούτου, εις των υπαλλήλων της Γραμματείας του αρμοδίου Πρωτοδικείου, οριζόμενος μετά του αναπληρωτού του υπο του οικείου Προέδρου Πρωτοδικών.

Άρθρο 11

1. Έκαστον των κατά το άρθρον 10 πρωτοβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων, συνέρχεται εντός δέκα το πολύ ημερών από της παραπομπή αυτώ της εκθέσεως του αρμοδίου υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας, προσκλήσει του Προέδρου αυτού και ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων τριών εκ των μελών του, εν οίς απαραίτητως ο Πρόεδρος. Ο Πρόεδρος του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου εξετάζει το τύποις βάσιμον της προσφυγής και την νόμιμον συγκρότησιν του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου και αποφαινεται οριστικώς, γινομένης περί τούτου μνείας εις τα πρακτικά.
2. Το πρωτοβάθμιον διοικητικόν διαιτητικόν δικαστήριον επιλαμβανόμενον του αντικειμένου της διενέξεως ερευνά πάντα τα στοιχεία αυτής, καλεί εις εξέτασιν του ενδιαφερομένους, εξετάζει μάρτυρας, δυνάμενον να ορίζει πραγματογνώμονας, ενεργεί αυτοψίας και ζητεί παρά πάσης δημοσίας ή δημοτικής ή κοινοτικής αρχής και παρά παντός ιδρύματος ή οργανισμού ή επιχειρήσεως, πληροφορίας και στοιχεία χρήσιμα δια την διεξαγωγήν του έργου του. Οι, παρά τας διατάξεις της παρούσης, αρνούμενοι ή καθυστερούντες την χορήγησιν διατιθεμένων παρ'αυτών στοιχείων ή πληροφοριών κρινομένων ως χρησίμων υπο του δικαστηρίου, τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του άρθρου 30 του παρόντος. Αι διασκέψεις είναι πάντοτε μυστικάί.
3. Το πρωτοβάθμιον διοικητικόν διαιτητικόν δικαστήριον κρίνει επι της ουσίας εκ των ενόντων μη δεσμευόμενον υπο ουδενός δικονομικού τύπου και εκτιμών κατά απόλυτον κρίσιν τα προ αυτού στοιχεία.
4. Αι αποφάσεις του λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, επικρατούσης εν ισοψηφία της ψήφου του Προέδρου, εκδίδονται δε αύται εντός δεκαημέρου από της πρώτης συνεδριάσεως δυναμένης της προθεσμίας ταύτης να παρατείνεται δια πράξεως του Προέδρου επι διπλάσιον το πολύ χρόνον και κοινοποιούνται επιμελεία του γραμματέως εις τους ενδιαφερομένους και το Υπουργείον Εργασίας.
5. Το πρωτοβάθμιον διοικητικόν διαιτητικόν δικαστήριον δύναται δι'απολύτου πλειοψηφίας των μελών αυτού να αποφανθεί ότι η διένεξις, μη παρουσιάζουσα γενικώτερον ενδιαφέρον, δέον να αφεθεί προς λύσιν εις τας απ'ευθείας μεταξύ των ενδιαφερομένων συννεοήσεις.
6. Έκαστον των πρωτοβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων είναι αρμόδιον δια την επίλυσιν πάσης παραπεμπομένης αυτώ υπο του Υπουργείου Εργασίας συλλογικής διαφοράς εργασίας αναφυομένης εν της περιφερεία του Πρωτοδικείου.
7. Εις ας περιπτώσεις παρά τινί Πρωτοδικείων δεν συνεκροτήθη πρωτοβάθμιον διοικητικόν δικαστήριον, λόγω μη λειτουργίας εν τη έδρα του Πρωτοδικείου, Γραφείου Επιθεωρήσεως Εργασίας, αι εν τη περιφερεία του Πρωτοδικείου αναφυόμεναι συλλογικά διαφορά εργασίας παραπέπονται υπο του Υπουργείου Εργασίας προς επίλυσιν εις το πλησιέστερον ή συγκοινωνιακώς προσιτότερον πρωτοβάθμιον διοικητικόν διαιτητικόν δικαστήριον.

Άρθρο 12

Κατ' αποφάσεως πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου επιτρέπεται η άσκησις εφέσεως υπο τινός των εν διενέξει οργανώσεων ενώπιον του αρμοδίου κατά το επόμενον άρθρον δευτεροβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου εντός ανατρεπικής προθεσμίας 10 ημερών από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως. Η ούτω ασκουμένη έφεσις κατατίθεται παρά τω Γραμματεί του εκδόντος την απόφασιν πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου υποχρεουμένου όπως διαβιβάσει ταύτην αυθημερόν εις το αρμόδιον δευτεροβάθμιον διοικητικόν δικαστηρίου υποχρεουμένου όπως διαβιβάσει ταύτην αυθημερόν

δικαστήριο, δέον δε προς τούτους επι ποινή απαραδέκτου να κοινοποιείται υπο του εκκαλούντος εις το Υπουργείον Εργασίας εντός της ως άνω 10ημέρου προθεσμίας. Παρερχομένης απράκτου της προθεσμίας της εφέσεως, η απόφασις του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου λογίζεται οριστική και κηρύσσεται κατά τας διατάξεις του άρθρου 20 του παρόντος εκτελεστή διάφορα του Υπουργού Εργασίας δημοσιευομένη μετά της αποφάσεως διαιτησίας εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθισταμένη ούτω υποχρεωτική δια τους ενδιαφερομένους.

Άρθρο 13

1. Εν Αθήναις, Πειραιεί, Θεσ/νίκη, Λαρίση, Πάτραις και Χανίοις συνιστώνται δευτεροβάθμια διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια συλλογικών διαφορών εργασίας, η κατά τόπον αρμοδιότης των οποίων ορίζεται διάφορα του Υπουργού Εργασίας δημοσιευομένη δια της εφημερίδος της Κυβερνήσεως.
2. Τα δευτεροβάθμια διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια απαρτίζονται: α. εκ του εν τη έδρα του Δικαστηρίου Προέδρου Εφετών ή του οριζομένου υπ' αυτού Εφέτου, ως Προέδρου. Ειδικώς δια τον Πειραιά, τον Πρόεδρον μετά του αναπληρωτού του, ορίζει ο Πρόεδρος των Εφετών Αθηνών, εξ Εφετών του υπ' αυτόν Εφετείου. β. Εξ' ενός υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας, οριζομένου υπο του Υπουργού Εργασίας γ. Εξ' ενός μέλους οριζομένου υπο του εν Αθήναις Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων ή της υπ' αυτού οριζομένης επαγγελματικής εργοδοτικής οργανώσεως της έδρας του δευτεροβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου δ. Εξ' ενός μέλους μετέχοντος αναλόγως του επαγγέλματος ό αφορά η διένεξις και υποδεικνυομένου υπο των οικείων επαγγελματικών εκπροσωπευτικών οργανώσεων των Εμπόρων, Επαγγελματιών, Βιοτεχνών και Άνων. Εταιρειών. Επι περιπτώσεων καθ' ας η διένεξις αφορά πλείονα του ενός επαγγέλματα, οι εκπρόσωποι των οργανώσεων τούτων των εργοδοτών, συνεργόμενοι από κοινού προσκλήσει του Προέδρου του διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου, εκλέγουν τον κοινόν εις το συγκεκριμένον θέμα εκπρόσωπόν των και εν ασυμφωνία, τούτον ορίζει ο Πρόεδρος ε. Εκ δύο μελών οριζομένων υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών της Ελλάδος ή της υπ' αυτής υποδεικνυομένης επαγγελματικής οργανώσεως των μισθωτών.
3. Πάντων των ανωτέρω ορίζονται κατά τον αυτόν τρόπον και αναπληρωταί. Η θητεία του Προέδρου και των μελών των δευτεροβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων είναι τριετής. Οι εργοδοτικοί και εργατικοί αντιπρόσωποι δύνανται ν' ανακαλώνται υπο των οργανώσεων, υφ' των υπεδείχθησαν, κατά τα εν άρθρω 10 παρ.6 του παρόντος οριζόμενα.
4. Η συγκρότησις των δευτεροβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων γίνεται διάφορα του Υπουργού Εργασίας καθ' έκαστον τρίτον έτος και εντός του μηνός Ιανουαρίου αυτού. Εις περίπτωσιν καθ' ην δεν υποδειχθούν εκ μέρους των αρμοδίων οργάνων και των ενδιαφερομένων οργανώσεων μέλη του δικαστηρίου ενός 15 ημερών από της επι τούτω προσκλήσεως του Υπουργού της Εργασίας, διορίζει ταύτα κατά την κρίσιν του ο Υπουργός Εργασίας.
5. Χρέη Γραμματέω εκάστου των δευτεροβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων εκτελεί εις των υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας, οριζόμενος μετά του αναπληρωτού του υπο του Υπουργού και εν ελλείψει τουτου εις των υπαλλήλων της Γραμματείας του αρμοδίου Εφετείου οριζόμενος μετά του αναπληρωτού του υπο του Προέδρου των Εφετών, δια δε το δευτεροβάθμιον διοικητικών διαιτητικών δικαστήριο Πειραιώς τουτους ορίζει εκ των υπαλλήλων της Γραμματείας του Εφετείου Αθηνών, ο Πρόεδρος του Εφετείου τούτου.
6. Αι διατάξεις των άρθρων 10 και 11 εφαρμόζονται αναλόγως και των δευτεροβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων.

Άρθρο 14

Εντός 10 ημερών αφ' ης η έφεσις περιήλθεν εις το δευτεροβάθμιον διοικητικών διαιτητικών δικαστήριο, ο Πρόεδρος εισάγει ταύτην ενώπιον αυτού, όπερ υποχρεούται να εκδώσει την

απόφασίν του εντός των εν άρθρω 11 παρ.4 οριζομένων προθεσμιών. Αι αποφάσεις του δευτεροβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου, ευρισκομένου εν απαρτία παρόντων πέντε μελών αυτού εν οίς απαραίτητως ο Πρόεδρος, λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν επικρατούσης εν ισοψηφία της γνώμης του Προέδρου και κοινοποιούνται αμέσως, τη φροντίδι του γραμματέως αυτού, εις το Υπουργείον Εργασίας και εις τους ενδιαφερομένους, υποχρεουμένους, μετά την κήρυξιν αυτών ως εκτελεστών, δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας δημοσιευομένης μετά της αποφάσεως διαιτησίας εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να συμμορφωθώσι προς το περιεχόμενο αυτών.

Άρθρο 15

1. Τα διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) επιλαμβανόμενα πάσης κατά τας διατάξεις του παρόντος αγομένης ενώπιόν των συλλογικής διαφοράς εργασίας, προκυπτούσης εκ συλλογικών συμβάσεων είτε μετά την λήξιν του συμβατικής καθορισθέντος χρόνου ισχύος αυτών, είτε μετά την νόμιμον καταγγελίαν των, δύνανται να τροποποιώσι και εν γένει να επαναρυθμίζωσιν υφισταμένας συλλογικάς σχέσεις εργασίας και ως προς το οικονομικόν εισέτι μέρος αυτών και να διατάσωσι παν ότι ήθελε κριθεί παρ'αυτών πρόσφορον δια την εναρμόνισιν των συμφερόντων των εργοδοτών και μισθωτών.
2. Εξαιρετικώς τα διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) δύνανται, τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος όσον αφορά την παραπομπήν αυτοίς, να επιλαμβάνωνται κατά τα ανωτέρω και συλλογικών διαφορών εργασίας έστω και αν αναφέρονται εις συλλογικάς συμβάσεις εργασίας των οποίων δεν έληξεν εισέτι η συμβατικώς καθορισθείσα χρονική διάρκεια, εάν διαπιστώσουν ότι από της υπογραφής αυτών επήλθεν ουσιώδης μεταβολή των συνθηκών και προϋποθέσεων, υφ'ας κατηρτίσθησαν. Επίσης οποτεδήποτε δύνανται να επιλαμβάνωνται παραπεμπομένης αυτοίς υπο του Υπουργείου Εργασίας κατά την διαδικασίαν του παρόντος Νόμου διενέξεως αφορώσης εις ερμηνείαν υφισταμένων όρων συλλογικής συμβάσεως ή αποφάσεως διαιτησίας ή υπουργικών αποφάσεων.
3. Τα διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) κατά την έρευναν της διαφοράς και την έκδοσιν των αποφάσεων των, προκειμένου ίδια περί καθορισμού αποδοχών, δέον να λαμβάνωσιν υπ'όψιν και να σταθμίζωσι τας κοινωνικάς και οικονομικάς ανάγκας ας εξυπηρετούν αι υπο κρίσιν επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις, την οικονομικήν και τεχνικήν αυτών αντοχήν, το επίπεδον των χορηγούμενων αμοιβών και ημερομισθίων εν σχέσει προς το κόστος ζωής, τους όρους, τας συνθήκας και το είδος της παρεχομένης εργασίας και το γενικότερον συμφέρον της εθνικής οικονομίας.
4. Δια των αποφάσεων των διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων του παρόντος, δεν επηρεάζονται οι μη αποτελέσαντες αντικείμενον διενέξεως όροι των υφισταμένων συμβάσεων εργασίας, εφ'ων ουδέ δύναται να γίνει συζήτησις διαρκούσης της διαδικασίας της διαιτησίας, εκτός εάν συναινέσουν τα εν διενέξει μέρη.
5. Εις όλως εξαιρετικάς περιπτώσεις τα διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) δικαιούνται να προσδώσωσιν εις τας αποφάσεις αυτών ισχύν ανατρέχουσαν το πολύ μέχρι και της ημέρας καθ'ην εξεδόθη η πράξις του Υπουργού Εργασίας δι'ης παρεπέμφθει η συλλογική διαφορά εργασίας προς επίλυσιν εις τα διαιτητικά ταύτα όργανα.

Άρθρο 16

Τα του τρόπου παραστάσεως εργατών και εργοδοτών ενώπιον των δικαστηρίων διαιτησίας, τα της λειτουργίας, διεξαγωγής των συνεδριάσεων, αρμοδιότητος εκάστου τούτων, ως και πάσα αναγκαία λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος, ορίζονται δια β.δ/των, εκδιδομένων τη προτάσει του Υπουργού Εργασίας.

Άρθρο 17

1. Ο Υπουργός της Εργασίας δύναται κατά την κρίσιν αυτού, επι περιπτώσεων εξαιρετικού χαρακτήρος, δυναμένων να διαταράξωσι την δημοσίαν τάξιν ή να προκαλέσωσι κλονισμόν εις την εθνικόν οικονομίαν, να παραπέμψει την προκληθείσαν μεταξύ εργοδοτών και μισθωτών διαφοράν απ'ευθείας ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων, μη τηρουμένης της δια του παρόντος καθοριζομένης προδικασίας παραπομπής.
2. Συλλογική διαφορά εργασίας, αφορώσα τους μισθωτούς ορισμένου κλάδου ή επαγγέλματος πλειόνων Πρωτοδειακών περιφερειών ή και ολοκληρου της Χώρας, δύναται να παραπεμφθεί υπό του Υπουργού της Εργασίας προς επίλυσιν ενώπιον του πρωτοβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου της πόλεως Αθηνών ή άλλης πόλεως, η δε απόφασις αυτού ή του δευτεροβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου ισχύει εν τοιαύτη περιπτώσει δια την οριζομένην εν τη αποφάσει ταύτη περιφέρειαν.

Άρθρο 18

1. Μέλη πρωτοβαθμίων ή δευτεροβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων υποδεικνύόμενα υπο των οργανώσεων, μη προσερχόμενα αδικαιολογήτως κατά τας συνεδριάσεις τούτων και μέλη διοικήσεως επαγγελματικών οργανώσεων μη προβαίνονται εις την υπόδειξιν των υπο του παρόντος προβλεπομένων αντιπροσώπων των ως μελών των διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων, διώκονται κατ'έγκλησιν του Υπουργού Εργασίας και τιμωρούνται δια χρηματικής ποινής.
2. Από της εγγράφου ανακοινώσεως εις τους ενδιαφερομένους του καταρτισμού της εκθέσεως του αρμοδίου υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας, δι'ής διαπιστούται η αποτυχία της συνάψεως συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή της κοινοποιήσεως της πράξεως της απ'ευθείας παραπομπής της διαφοράς υπο του Υπουργού Εργασίας, προς επίλυσιν ενώπιον των κατά τον παρόντα Νόμον αρμοδίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων, απαγορεύεται επι χρονικόν διάστημα 45 ημερών, και εν περιπτώσει εφέσεως επι χρονικόν διάστημα 60 ημερών, πάσα προσπάθεια των ενδιαφερομένων προς εκβιασμόν ευνοϊκής υπέρ αυτών λύσεως επι της εκδηλωθείσης διενέξεως, δια διακοπής της εργαίας, ή καταφανούς μειώσεως της αποδόσεως της εργασίας κλπ.
3. Η κατά παράβασιν των απαγορεύσεων τούτων διακοπή της εργασίας, ως και πάσα μεταβολή των όρων αυτής κατά το αυτό χρονικόν διάστημα, θεωρείται ως αδικαιολόγητος καταγγελία της συμβάσεως εργασίας συνεπιφέρουσα δια μεν τους ενεχομένους εκ διπλασίας δια τους υπαλλήλους και πενταπλασίας δια τους εργάτας της καθοριζομένης υπο του νόμου 2112 και του β.δ/τος της 16/18 Ιουλίου 1920 ως εκάστοτε αι διατάξεις αύται ισχύουσι, δια δε τους ενεχομένους εκ των μισθωτών λύσιν της μετά του εργοδότη τούτων σχέσεων εργαίας υπαιτιότητα αυτών των ιδίων. Πρωταίτιοι ή υποκινηταί διακοπής της εργασίας τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών και δια χρηματικής ποινής. Δια των κατά το προηγούμενον εδάφιον ποινών τιμωρούνται και οι πρωταίτιοι ή υποκινηταί επεκτάσεως της διακοπής της εργασίας και εις άλλας επιχειρήσεις. Αι κατά τα ανωτέρω ποινά διπλασιάζονται αν η καθ' υποκίνησιν διακοπή της εργασίας ωδήγησεν εις διατάραξιν της τάξεως, ανεξαρτήτως των κατ'άλλας διατάξεις του ποινικού νόμου προβλεπομένων ποινών δια τυχόν λαβόντα χώραν έτερα αδικήματα.
4. Η ποινική αγωγή κατά των παραβατών των παρ.2 και επ. του παρόντος άρθρου ασκείται υπο του αρμοδίου Εισαγγελέως, αυτεπαγγέλτως ή επι τη εγγράφω καταγγελία του Υπουργού Εργασίας και των περιφερειακών αυτού υπηρεσιών, εισάγεται δε προς εκδίκασιν δι' απ'ευθείας κλήσεως.

Άρθρο 19

1. Η διαδικασία της υποχρεωτικής διαιτησίας ματαιούνται αν κατά την διάρκειαν αυτής επετεύχθη η σύναψις συλλογικής συμβάσεως εργασίας.
2. Η διαιτητική απόφασις εφ'όσον εκηρύχθη εκτελεστή δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας επέχει θέσιν συλλογικής συμβάσεως εργασίας και διέπεται περαιτέρω υπο των περί ταύτης διατάξεων του παρόντος.

Γενικής εφαρμογής διατάξεις
Άρθρο 20

1. Πάσα πράξις του Υπουργού Εργασίας αφορώσα την δημοσίευσιν συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή την κύρωσιν και δημοσίευσιν αποφάσεως διαιτησίας εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δεν δύναται να εκδοθεί προ της παρελεύσεως 15θήμερου από της παρά τω Υπουργείω Εργασίας καταθέσεως της συλλογικής συμβάσεως ή κοινοποιήσεως της αποφάσεως διαιτησίας, ουδέ να καθυστερήσει πλέον των 35 ημερών από της τοιαύτης καταθέσεως ή κοινοποιήσεως.
2. Εν η περιπτώσει συλλογική σύμβασις εργασίας ή απόφασις διαιτησίας αντιτίθεται εις την γενικήν ή ειδικήν οικονομικήν ή κοινωνικήν πολιτικήν της Κυβερνήσεως, οι Υπουργοί Συντονισμού και Εργασίας δι'ητιολογημένης κοινής αποφάσεως των εκδιδομένης μετά γνωμοδότησιν του κατά το άρθρον 28 Συμβουλίου και εντός 20 ημερών από της παραλεύσεως της κατά την προηγουμένην παράγραφον 15θήμερου προθεσμίας και δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως δύναται να τροποποιούν ή να μην εγκρίνουν εν όλω ή εν μέρει την συλλογικήν ταύτην σύμβασις εργασίας ή απόφασις διαιτησίας.
3. Εάν εντός της κατά τας προηγουμένας παραγράφους του παρόντος προθεσμίας δεν ήθελεν ολοκληρωθεί η εν αυταίς διαδικασία, παρέχεται το δικαίωμα εις έκαστον των συμβληθέντων ή των εν διενέξει μερών, όπως εντός προθεσμίας 10 ημερών από της λήξεως των κατά τα άνω προθεσμιών, καταθέσει την συλλογικήν σύμβασις εργασίας ή την απόφασις διαιτησίας εις το Ειρηνοδικεϊον Αθηνών. Η τοιαύτη κατάθεσις μερίμνη του καταθέσαντος κοινοποιείται δια δικαστικού κλητήρος εις τους ενδιαφερομένους δε της τελευταίας κοινοποιήσεως άρχεται η ισχύς της εν λόγω συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή αποφάσεως διαιτησίας.

Άρθρο 21

1. Οι γενικοί όροι και συνθήκαι εργασίας δύναται να ρυθμίζωνται δια γενικής εθνικής συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή ομοίας εφαρμογής αποφάσεως διαιτησίας. Επίσης δι'ομοίας συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή διαιτητικής αποφάσεως δύναται να ορίζωνται κατώτατα όρια αποδοχών καθώς και τα πάσης φύσεως επιδόματα ή προσαυξήσεις επ' αυτών.
2. Αντικείμενον των λοιπών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των ομοίας εφαρμογής διαιτητικών αποφάσεων είναι ο καθορισμός κατά ειδικάς κατηγορίας μισθωτών της αμοιβής της εργασίας και των ειδικών όρων και συνθηκών αυτής, απαγορευομένου επι ποινή ακυρότητος του καθορισμού όρων και συνθηκών εργασίας περιλαμβανομένων εις γενικάς εθνικάς συλλογικάς συμβάσεις εργασίας ή ομοίας εφαρμογής αποφάσεις διαιτησίας, οι όροι των οποίων κατισχύουν των τυχόν αντιθέτων όρων των λοιπών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και αποφάσεων διαιτησίας.
3. Δεν δύναται δια συλλογικής συμβάσεως εργασίας ή αποφάσεως διαιτησίας να συσταθεί ειδικός λογαριασμός ή επικουρικός ασφαλιστικός οργανισμός ή Ταμείον Προνοίας ή να καθορισθούν ή τροποποιηθούν πόροι ή εισφοραί υπέρ πάσης φύσεως ασφαλιστικών Οργανισμών ή Λογαριασμών.
4. Συλλογικάί συμβάσεις εργασίας ή αποφάσεις διαιτησίας αφορώσαι εν γένει τους όρους και συνθήκας εργασίας και την αμοιβήν του προσωπικού των επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων κοινής ωφελείας, δεν είναι ισχυραί και δεν τίθενται εις εφαρμογήν εάν κατά τας διαπραγματεύσεις ή την διαδικασίαν ενώπιον των οργάνων διαιτησίας δεν ήθελεν προσεπικληθεί να παραστεί δια να αναπτύξει τας απόψεις του εκπρόσωπος του εποπτευόντος την επιχείρησιν ή εκμετάλλευσιν κοινής ωφελείας Υπουργείου.

Άρθρο 22

1. Αντικείμενον γενικής εθνικής συλλογικής συμβάσεως εργασίας δύναται να είναι και η συνομολόγησις υποχρεώσεως των εργοδοτών προς παρακράτησιν της εν τη συλλογική ταύτη συμβάσει οριζομένης εισφοράς συμμετοχής εις τας επαγγελματικές οργανώσεις μισθωτών, βαρυνούσης τους εις την συλλογικήν σύμβασιν υπαγομένους μισθωτούς.
2. Η ούτω συνομολογουμένη εισφορά κατανέμεται ως εξής: Α. Υπερ του Τοπικού Εργατικού Κέντρου, ποσοστόν εξ 7/20 της εις την περιφέρειαν αυτού εισπραττομένη εισφοράς. Β. Υπερ των Ομοσπονδιών, ποσοστόν εκ 4/20 της εισπραττομένη εκ των μισθωτών του κλάδου εκάστης εισφοράς. Γ. Υπερ του Σωματείου των μισθωτών ποσοστόν εκ 4/20 της εισπραττομένης εισφοράς εκ των μισθωτών της κατηγορίας των οποίων εκπροσωπεί και Δ. Υπερ της Γεν. Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, το απομένον υπόλοιπον των εισπραττομένων.
3. Η βεβαίωσις και είσπραξις της εισφοράς ταύτης, εφόσον συνομολογείται εν τη συλλογικής συμβάσει εργασίας να παρακρατείται υπο των εργοδοτών, γίνεται είτε μέσω των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως, συμβαλλομένων ειδικώς προς τούτο μετά της κατά τα ανωτέρω συμβληθείσης εργατικής οργανώσεως είτε κατά τον εν τη συλλογική συμβάσει καθοριζόμενον τρόπον.
4. Η απόδοσις απ'ευθείας εις τους δικαιούχους της κατά τας διατάξεις του παρόντος εισπραττομένης παρά των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως εισφοράς, γίνεται μερίμνει των Οργανισμών τούτων εντός δύο μηνών το πολύ από της εισπράξεως.
5. Τα μέλη των οργανώσεων δύναται δια δηλώσεώς των κατατεθειμένης εις την οργάνωσιν των ν'αρνηθούν την καταβολή της εισφοράς. Η οργάνωσις υποχρεούται να βεβαιώσει επι της αιτήσεως εάν ο αιτών εξεπλήρωσε τας υποχρεώσεις του ως μέλος και να διαβιβάσει αμελλητί προς τον οικείον εργοδότην την δήλωσιν αυτήν. Η τοιαύτη δήλωσις δύναται να γίνει κατά τον Ιανουάριον εκάστου έτους ισχύει δε από του αμέσως επομένου έτους. Διαφοραί προκύπτουσαι εκ της παρούσης διατάξεως εκδικάζονται κατά την διαδικασίαν του νόμου Γ ΟΔ.

Άρθρο 23

1. Εν αμφισβητήσει της εκπροσωπευτικής ικανότητος οργανώσεως τινός δια την εκπροσώπευσιν των επαγγελματικών συμφερόντων ενδιαφερομένης εν τη συλλογική διαφορά επαγγελματικής τινός κατηγορίας, αποφαινεται οριστικώς και ανεκκλήτως επι της αμφισβήτησεως ταύτης ο Πρόεδρος του αρμοδίου πρωτοβαθμίου ή δευτεροβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου, εις την περιφέρειαν του οποίου υφίσταται ή κρίνεται η συλλογική διαφορά.
2. Εν ελλείψει επαγγελματικής εργοδοτικής τινός οργανώσεως ιδιωτικού δικαίου ή μη καλύψεως κατά την επαγγελματικήν οργάνωσιν εργοδότη τινός υπο του καταστατικού οργανώσεως ιδιωτικού δικαίου ή επιμελητηρίου, γενικώς, αρμοδία, εκπροσωπευτική οργάνωσις θεωρείται το κατά τόπον αρμόδιον εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων, επι πανελληνίου δε ισχύος συλλογικής συμβάσεως εργασίας το εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων Αθηνών.

Άρθρο 24

1. Δί'αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, εκδιδόμενων μετά σύμφωνον γνώμην του κατά το άρθρον 28 Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως δύναται να καταργούνται ή τροποποιούνται και κωδικοποιούνται εις ενιαίον κείμενον και κατά κλάδον ή κατηγορίαν εργαζομένων πάσαι αι μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος ισχύουσαι συλλογικάί συμβάσεις εργασίας, υπουργικάί και διαιτητικάί αποφάσεις και λοιπαί διοικητικάί πράξεις, επιτρεπομένης της μεταβολής της σειράς του κειμένου αυτών, της διαγραφής εξ αυτού των μεταβληθέντων όρων ή διατάξεων και της συμπληρώσεως τούτων δια των γενομένων, μέχρι της εκδόσεως της περί κωδικοποιήσεως αποφάσεως, τροποποιήσεων και συμπληρώσεων.

2. Αποφάσεις διαιτησίας, κανονισμοί προσωπικού και πράξεις της διοικήσεως εν γένει, δι'ων καθωρισθήσαν μέχρι της ισχύος του παρόντος τα της αμοιβής της εργασίας ή εχορηγήθησαν αυξήσεις ή ειδικά επιδόματα, δύνανται από της ισχύος του παρόντος να τροποποιούνται ή καταργούνται κατά την εν τω παρόντι Νόμω διαγραφομένην διαδικασίαν, έστω και αν αύται εκυρώθησαν δια νόμου.

Άρθρο 25

1. Αι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του νόμου 2053/52, θεωρούμεναι ως μηδέποτε καταργηθείσαι, αντικαθίστανται, από της ισχύος του παρόντος Νόμου, δια των εν τη επομένη παραγράφω 2 διατάξεων.
2. Η απόληψις μισθού ή ημερομισθίου ανωτέρου του δια των συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας ή υπουργικών αποφάσεων καθορισθέντος ή συμφωνία περί τοιαύτης απολήψεως, δεν απαγορεύεται.
3. Προκειμένου περί αποδοχών εις είδος προβλεπόμενον υπο συλλογικής ή ατομικής συμβάσεως εργασίας ή διαιτητικής ή υπουργικής αποφάσεως, δύναται ο εργοδότης να καταβάλει εις τον μισθωτόν το εις χρήμα αντίτιμον αυτού, εξαιρουμένων των περιπτώσεων καθ'ας αι εις είδος παροχαί επιβάλλονται εκ λόγων υγιεινής ή ασφαλείας των μισθωτών.

Άρθρο 26

Τα έξοδα λειτουργίας εν γένει των οργάνων διαιτησίας (πρωτοβαθμίων και δευτεροβαθμίων) ως και τα έξοδα κινήσεως κατά συνεδρίασιν του Προέδρου, των μελών και του Γραμματέως των οργάνων τούτων προσδιοριζόμενα και εγκρινόμενα δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, βαρύνουσι τον προϋπολογισμόν του Υπουργείου Εργασίας.

Άρθρο 27

Πάσα διαφορά πηγάζουσα εκ της εφαρμογής των διατάξεων των προηγουμένων άρθρων, των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των αποφάσεων διαιτησίας, εκδικάζεται κατά τας διατάξεις του Νόμου Γ ΟΔ' «περί εκδικάσεως εργατικών διαφορών», ως τροποποιηθεί, αναλόγως εφαρμοζομένης.

Εθνικόν γνωμοδοτικόν Συμβούλιον Κοινωνικής Πολιτικής Άρθρο 28

1. Παρά τω Υπουργείω Εργασίας συνιστάται ως συμβουλευτικόν όργανον δια τον καθορισμόν της ακολουθητέας εργατικής και κοινωνικής πολιτικής, Εθνικόν Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον κοινωνικής πολιτικής, τριμερούς εκπροσωπήσεως, αποκαλούμενον εν ταις επομένοις «Το Συμβούλιον».
2. Το Συμβούλιον συντίθεται εκ των κάτωθι μελών: Α. Εξ ενός επιστήμονος ανεγνωρισμένης ειδικότητος εις τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής, ως Προέδρου. Τον Πρόεδρον απόντα ή κωλυόμενον αναπληροί εν τη Προεδρία του Συμβουλίου ο κατά βαθμόν ανώτερος και επι ισοβάθμων ο αρχαιότερος των μελών δημοσίων υπαλλήλων. Β. Εκ πέντε ανωτέρων δημοσίων υπαλλήλων ήτοι: του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου Εργασίας και του Διευθυντού Εργασίας του αυτού Υπουργείου, ενός Διευθυντού του Υπουργείου Συντονισμού, ενός Διευθυντού του Υπουργείου Εμπορίου και ενός Διευθυντού του Υπουργείου εις την αρμοδιότητα του οποίου, κατά την κρίσιν του Προέδρου του Συμβουλίου, υπάγεται το εκάστοτε υπο συζήτησιν θέμα. Το μέλος τούτο υποδεικνύεται μετά του αναπληρωτού του υπο του οικείου Υπουργού. Τα ως ανωτέρω εκ κρατικών λειτουργών μέλη, ορίζονται μετ'ισαριθμών ομοιοβάθμων αναπληρωματικών υπο των αρμοδίων Υπουργών. Γ. Εκ πέντε (5) εργοδοτικών αντιπροσώπων μετά ισαριθμών

αναπληρωματικών, υποδεικνυομένων: Δύο υπο του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων. Ενός υπο του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών. Ενός υπο της μάλλον εκπροσωπευτικής εν Αθήναις οργανώσεως των βιοτεχνών και Δ. Εκ πέντε (5) εργατικών αντιπροσώπων μετ'ισαριθμών αναπληρωματικών, υποδεικνυομένων υπο της Γεν. Συν/δίας Εργατών Ελλάδος.

3. Εις περίπτωσιν καθ'ην δεν ήθελον υποδειχθεί εντός 15 ημερών από της κοινοποιήσεως του σχετικού εγγράφου του Υπουργού Εργασίας οι εν τω Συμβουλίω αντιπρόσωποι, οι κατά την παρ.5 του παρόντος Υπουργοί δύνανται να διορίσωσι τούτους απ'ευθείας.
4. Χρέη Γραμματέως του Συμβουλίου εκτελεί εις των υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας επι βαθμῶ τουλάχιστον βω, οριζόμενος υπο του Υπουργού Εργασίας μετά του αναπληρωτού του.
5. Τα μέλη του ως άνω Συμβουλίου διορίζονται δια κοινῆς αποφάσεως των Υπουργῶν Συντονισμού και Εργασίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.
6. Εις τας συνεδριάσεις του Συμβουλίου και τας κατ'αυτάς συζητήσεις δύνανται να συμμετέχωσιν άνευ ψήφου, προσκλήσει του Προέδρου, οι εκάστοτε αρμόδιοι υπάλληλοι των οικείων Υπουργείων προς εισήγησιν επι των υπο κρίσιν θεμάτων.
7. Μέλη του Συμβουλίου απουσιάζοντα αδικαιολογήτως εκ πέντε κατά συνέχειαν συνεδριάσεων θεωρούνται αυτοδικαίως παραιτηθέντα, αντικαθιστάμενα δια νέων μελών κατά τας διατάξεις του παρόντος.
8. Το Συμβούλιον ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων τουλάχιστον δέκα (10) των μελών αυτού, εν οίς ο Πρόεδρος ή ο εν τη Προεδρία αναπληρωτής του, λαμβάνει δε αποφάσεις δι'απολύτου των παρισταμένων πλειοψηφίας. Εν περιπτώσει ισοψηφίας υπερισχύει η γνώμη υπερ ης ετάχθη ο Πρόεδρος.
9. Δι'αποφάσεως του Συμβουλίου δύνανται, κατά τα δια κανονισμού ορισθησόμενα, να συνιστώνται Ειδικαί Επιτροπαί προς λεπτομερεστέραν μελέτην ωρισμένων θεμάτων και εισήγησιν αυτών εις τον Συμβούλιον. Εις τας ούτω καταρτιζόμενας Επιτροπάς τριμερούς πάντοτε συνθέσεως, δέον να μετέχει τουλάχιστον ένα των μελών του Συμβουλίου, όπερ και Προεδρεύει τούτων, αποτελούν δε αύται προπαρασκευαστικά των εργασιών του Συμβουλίου όργανα, δρώντα εντός των ορίων και κατευθύνσεων των καθοριζομένων υπο του Συμβουλίου.
10. Η θητεία του Προέδρου, των μελών και του Γραμματέως του Συμβουλίου, είναι τριετής, παρατεινομένη και μετά την λήξιν της μέχρι της ανασυγκροτήσεως του Συμβουλίου. Οι εργοδοτικοί και εργατικοί αντιπρόσωποι δύνανται να αντικατασταθώσι κατόπιν ητιολογημένης προτάσεως των οικείων οργανώσεων μετά παρέλευσιν τουλάχιστον εξαμήνου από του διορισμού των.

Άρθρο 29

Έργον του Συμβουλίου είναι η έρευνα, μελέτη και γνωμοδότησις επι παντός αφορώντος εις τον καθορισμόν ή την άσκησιν της κοινωνικής, ασφαλιστικής και εργατικής πολιτικής. Τούτο γνωμοδοτεί επι των παραπεμπομένων αυτώ υπο του Υπουργού Εργασίας ή ετέρων Υπουργῶν ή των τη αιτήσιν οκτώ (8) τουλάχιστον των μελών του εισαγομένων αυτώ θεμάτων παντός μέτρου ανεξαρτήτως της μορφῆς υφ'ην τούτο εκδηλούται (νομοσχέδιον, διάταγμα, κανονιστική διοικητική πράξις) αναφερομένου: α. εις τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής, του όρους ή τας συνθήκας εργασίας και τας σχέσεις εργοδοτών και μισθωτών και β. εις τα θέματα της απασχολήσεως, της μαθητείας, της ασφαλίσεως της ανεργίας ή της κοινωνικής ασφαλίσεως και τους φορείς αυτών ως και επι παντός γενικού ή ειδικού μέτρου.

Άρθρο 30

Το Συμβούλιον δικαιούται δια την καλλιτέραν διεξαγωγήν του έργου αυτού να ζητεί παρά πάσης δημοσίας, δημοτικής ή κοινοτικής αρχῆς και παρά παντός Ιδρύματος ή Οργανισμού, πληροφορίας και στοιχεία χρήσιμα δια την διεξαγωγήν του έργου του. Οι παρά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου αρνούμενοι ή καθυστερούντες πέραν των 30 ημερών από της λήψεως του σχετικού εγγράφου την χορήγησιν των εις την διάθεσιν αυτών ευρισκομένων στοιχείων ή

πληροφοριών κρινομένων ως χρησίμων εις τα έργα του Συμβουλίου, εάν μεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι ή υπάλληλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται πειθαρχικώς κατά τας κειμένας διατάξεις, οι δε λοιποί υπόχρεοι Διευθνταί ή μέλη Διοικήσεως Ιδρυμάτων ή Οργανισμών, τιμωρούνται επι τη αιτήσει του Προέδρου του Συμβουλίου δια χρηματικής ποινής τουλάχιστον πέντε χιλιάδων μεταλλικών δραχμών. Εν υποτροπή η χρηματική ποινή τριπλασιάζεται.

Άρθρο 31

Δια β.διαταγμάτων, εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργού Εργασίας μετά γνώμην του δια του παρόντος συνιστωμένου συμβουλίου, θέλουσιν ορισθεί τα του τρόπου διεξαγωγής των εργασιών του Συμβουλίου, συνεδριάσεων και λειτουργίας αυτού, συγκροτήσεως των ειδικών επιτροπών, διαδικασίας ενώπιον αυτού και των Επιτροπών και πάσα εν γένει λεπτομέρεια.

Άρθρο 32

Τα της αποζημίωσης και εξόδων κινήσεως του Προέδρου, των μελών και του γραμματέως και βοηθών του Συμβουλίου, ως και των μελών και γραμματέως των συνιστωμένων Ειδικών Επιτροπών, ορίζονται δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εις βάρος του κατά το επόμενον άρθρον παρ.2 Ειδικού Λογαριασμού. Δί'ομοίων αποφάσεων ορίζεται και εγκρίνεται πάσα δαπάνη αναγκαία δια την λειτουργίαν του Συμβουλίου και την εκπλήρωσιν του έργου αυτού.

Άρθρο 33

1. Το Συμβούλιον αποτελούν αρχήν, εξαρτάται και εποπτεύεται υπο του Υπουργού Εργασίας, όστις και ασκεί την εποπτείαν και τον έλεγχον επ'αυτου, παρακολουθών το συντελούμενον υπο του Συμβουλίου έργον.
2. Προς επίτευξιν του εις το Συμβούλιον ανατιθεμένου έργου και την αντιμετώπισιν των ηυξημένων και πέραν των καλυπτομένων υπο του Κρατικού προϋπολογισμού δαπανών λειτουργίας εν γένει του Συμβουλίου, επιτρέπεται όπως δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εκδιδόμενης εφ'άπαξ ορισθεί ότι μέρος των εσόδων του Λογαριασμού Βελτιώσεως Κοινωνικής Ασφαλίσεως, μη δυνάμενον να υπερβεί το ¼ αυτών, διατίθενται προς κάλυψιν των εν γένει αναγκών και δαπανών του Συμβουλίου και της Ειδικής παρά τω Υπουργείω Εργασίας Υπηρεσίας του Συμβουλίου.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

1. Αι παρά τω Υπουργείω Εργασίας υφιστάμεναι άχρι τούδε Διευθύνσεις όρων εργασίας και Συλλογικών Σχέσεων και Διαφορών και η Υπηρεσία Επιλύσεως Εργατικών Διαφορών, συγχωνεύονται εις μίαν υπο τον τίτλον «Διεύθυνσις Εργασίας». Η κατ' αντικείμενον αρμοδιότης της δια του παρόντος συνιστωμένης Διευθύνσεως Εργασίας είναι η άχρι τούδε αρμοδιότης εκάστης των συγχωνευομένων Διευθύνσεων και Υπηρεσιών και η δια του παρόντος ανατιθεμένη αυτή.
2. Παρά τη διευθύνσει εργασίας συνιστάται ειδική υπηρεσία παρακολουθήσεως, εποπτείας και ελέγχου των περιφερειακών υπηρεσιών Διαιτησίας και των οργάνων γενικώς των επιφορτισμένων με την μεσολάβησιν δια την σύναψιν συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την διαιτητικήν επίλυσιν των συλλογικών και ατομικών διαφορών εργασίας. Της υπηρεσίας ταύτης προϊσταται εις των υπαλλήλων των ειδικών εν τω Υπουργείω θέσεων επι βαθμώ 3ω ή 2ω-4. Δια β.διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Εργασίας θέλουσιν ορισθεί λεπτομερέστερον αι αρμοδιότητες των δια του παρόντος συνιστωμένων Διευθύνσεων και Υπηρεσιών.

Άρθρον 35

1. Εις την έδραν εκάστου δευτεροβαθμίου διοικητικού διαιτητικού δικαστηρίου, συνιστάται ειδική περιφερειακή υπηρεσία διαιτησίας, τελούσα υπο την κατεύθυνσιν και παρακολούθησιν την εν τω Υπουργείω υφισταμένης Διευθύνσεως Εργασίας. Εις την περιφερειακήν ταύτην υπηρεσίαν ανήκει η μεσολάβησις μεταξύ των εν τη περιφερεία της εργοδοτών και μισθωτών προς ειρηνικήν επίλυσιν των αναφυομένων εν τη εργασία συλλογικών διαφορών εργασίας, καθώς και η διαιτητική παρέμβασις δια την συμβιβαστικήν επίλυσιν των ατομικών διαφορών εργασίας. Εκάστης των περιφερειακών υπηρεσιών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, προΐσταται εις των επι βαθμώ 3ω ή 2ω ειδικών επι τούτω υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας, εκάστης δε των υπηρεσιών Λαρίσης, Πατρών και Χανίων, εις των ειδικών επί τούτω υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας επι βαθμώ 5ω ή 4ω.
2. Η σύνθεσις εκάστης των υπηρεσιών τουτων εις προσωπικόν καθορισθήσεται εντός των ορίων των υφισταμένων κατ' αριθμόν και βαθμούς θέσεων προσωπικού του Υπουργείου Εργασίας, δια βασ. Διατάγματος εκδοθησομένου προτάσει του Υπουργού Εργασίας. Δί' ομοίων βασ. διαταγμάτων ορίζονται λεπτομερέστερον και τα της αρμοδιότητος εκάστης τούτων και τα των καθηκόντων κλπ του προσωπικού αυτής καθώς και τα της αρμοδιότητος της Διευθύνσεως Εργασίας και των καθηκόντων κλπ του προσωπικού αυτής.

Άρθρον 36

1. Προς αντιμετώπισιν των εκ του παρόντος νόμου προσθέτων υπηρεσιακών αναγκών, αι ήδη υφιστάμενοι παρά τω Υπουργείω Εργασίας οργανικοί θέσεις προσωπικού αυξάνονται δια των συνιστωμένων δια του παρόντος οργανικών θέσεων ως εξής: α. δια μιας (1) θέσεως Ειδικού Επιθεωρητού Διαιτησίας επι 3ω ή 2ω βαθμώ β. Δια μιας (1) θέσεως Τμηματάρχου της Κεντρικής Υπηρεσίας επί 5ω ή 4ω βαθμώ γ. Δια τριών (3) θέσεων Ειδικών Εισηγητών Εργατικών Διαφορών επι 5ω ή 4ω βαθμώ.
2. Δια την εις προσωπικόν ενίσχυσιν της Διευθύνσεως Εργασίας και των ειδικών περιφερειακών υπηρεσιών διαιτησίας, μετατρέπονται, διατηρουμένης της βαθμολογικής αυτών καταστάσεως πέντε (5) θέσεις Εποπτών Εργασίας επι 6ω και άνω βαθμώ και πέντε (5) θέσεις βοηθών Εποπτών Εργασίας, εις ειδικάς θέσεις των υπηρεσιών τούτων ως εξής: α. Δύο (2) των θέσεων Εποπτών Εργασίας επι 5ω ή 4ω βαθμώ εις ομοιοβάθμους θέσεις της παρά τη κεντρική υπηρεσία Διευθύνσεως Εργασίας β. Τρείς (3) των θέσεων Εποπτών Εργασίας επι 6ω και άνω βαθμώ και αι πέντε (5) θέσεις των βοηθών Εποπτών Εργασίας εις ομοιοβάθμους θέσεις των ειδικών περιφερειακών υπηρεσιών διαιτησίας. Κατά την πρώτη εφαρμογήν του παρόντος, εις τας θέσεις ταύτας μετατάσσονται τηρουμένων των διατάξεων της παρ.2 του άρθρ. 97 του ν. 1811/51 «περί Κώδικος καταστάσεως των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων» ισάριθμοι ομοιοβαθμοί υπάλληλοι (Επόπται Εργασίας και Βοηθοί Επόπται Εργασίας) του Σώματος Επιθεωρήσεως Εργασίας
3. Εκ των κατά το άρθρο 11 του ν.δ. 3086/54 συσταθεισών οργανικών θέσεων καταργούνται δύο (2) θέσεις Εισηγητών και δύο (2) θέσεις γραφέων-δακτυλογράφων, των λοιπών θέσεων μετατρεπομένων εις θέσεις των ειδικών περιφερειακών υπηρεσιών διαιτησίας.
4. Μία των επι 6ω βαθμώ θέσεων Διευθυντών των Γραφείων Εργασίας Λιμένων μετατρέπεται εις θέσιν Διευθυντού του Γραφείου Εργασίας Λιμένος Θεσσαλονίκης, επι βαθμώ 3ω ή 2ω πληρουμένη δια προαγωγής, μετ' απόφασιν του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εργασίας, ενός των Διευθυντών των Γραφείων Εργασίας Λιμένων επι βαθμώ 4ω. Εις τον Διευθυντήν του Γραφείου Εργασίας Λιμένος Θεσσαλονίκης, πλην των κυρίων της θέσεως καθηκόντων, ανατίθενται προσθέτως και τα εξής: α. του Προϊσταμένου της περιφερειακής υπηρεσίας διαιτησίας Θεσσαλονίκης β. Εποπτείας, παρακολουθήσεως και ελέγχου των Γραφείων Εργασίας Λιμένων και Κεφαλαίων Αποζημιώσεως Φορτοεκφορτωτών Βορείου Ελλάδος ως και των καταρτιζομένων αρμοδίως κανονισμών και τιμολογίων φορτοεκφορτώσεων, επι τω τέλει της κατά το δυνατόν ευρυθμοτέρας λειτουργίας αυτών και της περιστολής και εξισώσεως του κόστους

φορτοεκφορτώσεων μεταξύ Λιμένων και Πόλεων της περιοχής Βορείου Ελλάδος και γ. Προεδρίας της Επιτροπής Ρυθμίσεως Φορτοεκφορτώσεων Ξηράς Θεσσαλονίκης και συμμετοχής ως μέλους μετά ψήφου εις τα πάσης φύσεως Συμβούλια ή Επιτροπές της περιφέρειάς ταύτης, αίτινες πλην άλλων αρμοδιοτήτων επιλαμβάνονται και της ρυθμίσεως και καθορισμού εργατικών φορτοεκφορτώσεων, μεταφοράς, αποθηκεύσεως, κομιστικών δικαιωμάτων ως και εν γένει πάσης φύσεως τοιούτων επιδρώντων αμέσως ή εμμέσως επί του κόστους των διακινουμένων αγαθών, τροποποιουμένης ή καταργουμένης κατά το σημείον τούτο πάσης άλλης ειδικής ή γενικής διατάξεως.

Διατάξεις περί Φορτοεκφορτωτών Άρθρον 37

1. Εφεξής οι παρά των Επιτροπών Ρυθμίσεως Φορτοεκφορτώσεων Λιμένων ή Λιμενικών αρχών, προκειμένου περί λιμένων εις ους δεν ισχύουσι αι περί φορτοεκφορτώσεων διατάξεις, καταρτιζόμενοι κανονισμοί και τιμολόγια εν γένει των εις τα φορτοεκφορτωτικές εργασίας των λιμένων εργαζομένων ή παρεμβαλλομένων (εργάται, φορτοεκφορτωταί, σημειωταί, εργολάβοι-ιδιοκτήται φορτηγίδων, ρυμουλκών, φύλακες εμπορευμάτων, ναυτικοί πράκτορες, μεταφορείς λιμένων κλπ), των τα δικαιώματα βαρύνουν τα φορτία και πλοία, εγκρίνονται δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εργασίας και Εμπορ. Ναυτιλίας, δυναμένων να τροποποιώσι το περιεχόμενον των προτάσεων των ανωτέρω Επιτροπών ή Λιμενικών αρχών, καταργουμένης πάσης αντιθέτου γενικής ή ειδικής διατάξεως.
2. Δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εργασίας και Εμπορ. Ναυτιλίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ορίζονται αι γενικαί προϋποθέσεις και ο τρόπος α. προσδιορισμού του αριθμού των αναγκαιούντων δια την εύρυθμον διεξαγωγήν των φορτοεκφορτώσεων εργατών φορτοεκφορτωτών και σημειωτών, των υποχρεωτικών χρησιμοποιουμένων εις τας φορτοεκφορτώσεις των Λιμένων εις ους ισχύουσιν αι περί φορτοεκφορτώσεων διατάξεις, των εργολάβων ιδιοκτητών φορτηγίδων και φυλάκων εμπορευμάτων, ως και τα του αριθμού των αναγκαίων πλωτών και χερσαίων μέσων φορτοεκφορτώσεως και διαφυλάξεως των φορτίων β. χορηγήσεως των σχετικών αδειών εργασίας γ. αφαιρέσεως των αδειών τούτων δια της απομακρύνσεως των ακαταλλήλων ή πλεοναζόντων εις περιπτώσεις μειώσεως των εργασιών είτε εκ της τελειοποιήσεως των μέσων μεταφοράς των φορτίων δια των λιμένων, είτε εξ οιασδήποτε άλλης αιτίας, δια την εξασφάλισιν ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως εργασίας και την ασφάλειαν της διεξαγωγής των φορτοεκφορτωτικών έργων.
3. Αι εις εκτέλεσιν του παρόντος άρθρου εκδιδόμεναι αποφάσεις των Επιτροπών Ρυθμίσεως Φορτοεκφορτώσεων Λιμένων, περί χορηγήσεως ή αφαιρέσεως αδειών εργασίας εις τα εν τη προηγουμένη παρ. αναφερόμενα πρόσωπα, υπόκεινται εις την έγκρισιν του Υπουργού Εργασίας δυναμένου να τροποποιεί ταύτας.

Άρθρο 38

1. Συνιστάται παρά τη Εθνική Τραπέζην της Ελλάδος και Αθηνών, ίδιος έντοκος Λογαριασμός υπό τον τίτλον «Λογαριασμός Αποσυμφορήσεως Λιμενεργατών», δια την καταβολήν αποζημιώσεως εις τους υποχρεωτικών εξερχομένους του επαγγέλματος φορτοεκφορτωτάς, σημειωτάς, κατ'εφαρμογήν των διατάξεων του προηγουμένου άρθρου και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδιδομένων β.διαταγμάτων, ως και δια την διάθεσιν των απαιτουμένων κονδυλίων προς βελτίωσιν των όρων εργασίας και υγιεινής των εις τους λιμένας εργαζομένων δια την ανεγέρσεως αποδυτηρίων, αιθουσών αναμονής των εργαζομένων, λουτρών κλπ. Εκ των δια την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν διατιθεμένων κονδυλίων, μέρος τούτων δέον απαραίτητως να διατίθεται δια την εκτέλεσιν, ανά δεκαετίαν τουλάχιστον, έργων εις έκαστον των μικρών της χώρας λιμένων, ως τοιούτων νοουμένων των λιμένων πληθυσμού κατωτέρου των 20.000 κατοίκων. Τα εις τα έργα ταύτα διατιθέμενα κονδύλια δεν δύναται οπωσδήποτε να είναι κατώτερα του ανά

- δεκαετίαν συγκεντρουμένου εκ των εισφορών εκάστου των λιμένων τούτων χρηματικού ποσού.
2. Πόροι του δια του παρόντος άρθρου συνιστωμένου Λογαριασμού είναι οι δια της υπ' αριθ. 22399/1940/10.4.53 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών, Εργασίας, Εμπορίου και Δημ. Έργων, θεσπισθέντες, προερχόμενοι: α. εκ της αυξήσεως των πόρων των κεφαλαίων αποζημιώσεως φορτοεκφορτωτών (Κ.Α.Φ.) λιμένων κατά ποσοστόν 2 %, ήτοι κατά ποσοστόν 1% δι'έκαστον των υποχρέων εργοδοτών και εργατών και β. εκ της επιβολής ειδικής εισφοράς εκ πενήκοντα λεπτών (δρχ.0,50) εφ'εκάστου τόννου σίτου προελεύσεως εξωτερικού ή εσωτερικού εκφορτωμένου εις λιμένα ή όρμον δια μηχανικών μέσων (Σιλό) του Ο.Λ.Π. ή των Κυλινδρομύλων ή ετέρων οργανώσεων ή οργανισμών. Η τιαύτη ειδική εισφορά βαρύνει τον υπόχρεον προς καταβολήν των δικαιωμάτων εκφορτώσεως σιτηρών δια των μηχανικών μέσων (Σιλό)
 3. Δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εργασίας και Οικονομικών δύναται να αναπροσαρμόζονται οι υπό της προηγουμένης παραγράφου οριζόμενοι πόροι προς εκπλήρωσιν του δια του παρόντος άρθρου οριζόμενου σκοπού.
 4. Τα κατά την ισχύν του παρόντος δικαιώματα και υποχρεώσεις και αι παρά Τραπεζίαις καταθέσεις του δια της υπ' αριθ.22399/1940/10.4.53 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών, Εργασίας, Εμπορίου και Δημ. Έργων συσταθέντος Λογαριασμού, καταργουμένου από της ισχύος του παρόντος, περιέρχονται από ταύτης εις τον Λογαριασμόν Αποσυμφορήσεως Λιμενεργατών.
 5. Ο τρόπος εισπράξεως των πόρων του Λογαριασμού Αποσυμφορήσεως Λιμενεργατών, ο τρόπος διαχειρίσεως τούτου και γενικώς τα της λειτουργίας αυτού, ορίζονται δι'αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας. Η διάθεσις εκ των κεφαλαίων του Λογαριασμού των απαιτητών προς εκπλήρωσιν του σκοπού αυτού, χρηματικών ποσών ενεργείται δια πράξεων του Υπουργού Εργασίας, μετά προηγουμένης γνώμην επιτροπής απαρτιζομένης εκ τριών ανωτέρων Κρατικών υπαλλήλων, συνιστωμένης ανά διετίαν δια πράξεως του Υπουργού Εργασίας. Δι'ομοίων Υπουργικών αποφάσεων, καθορίζονται τα του τρόπου εποπτείας και ελέγχου των κεφαλαίων Αποζημιώσεως Φορτοεκφορτωτών (Κ.Α.Φ.), επιτρεπομένης της επιβολής ειδικής κρατήσεως επι των εσόδων των εν λόγω Κ.Α.Φ. δια την αντιμετώπισιν των εκ της ασκήσεως της εποπτείας και ελέγχου δημιουργουμένων δαπανών, της διαχειρίσεως ενεργουμένης κατά τον αυτόν ως άνω τρόπον.
 6. Η αληθής έννοια των διατάξεων του αρθρ.2 του α.ν. 381/36 ως ετροποικήθησαν και συνεπληρώθησαν αύται υπό του άρθρ. 6 του ν.δ/τος 1254/49 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί φορτοεκφορτώσεων Νόμων», δι'ων προβλέπεται ότι τα της εν γένει εφαρμογής των περί Κεφαλαίων Αποζημιώσεως Φορτοεκφορτωτών ισχυουσών διατάξεων, ορίζονται δι'αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι ότι δύναται δια των αποφάσεων τούτων να ορίζονται και τα του τρόπου εξυπηρητήσεως των κεφαλαίων τούτων δια των απαιτουμένων οργάνων και τα της προσλήψεως μεταθέσεως, απολύσεως και υπηρεσιακής εν γένει καταστάσεως των οργάνων τούτων.

Άρθρο 39

Εφεξής η επεξεργασία και κατάρτισις γενικών ή ειδικών κανονισμών εργασίας και αμοιβής των φορτοεκφορτωτών ξηράς, ενεργείται κατά τας διατάξεις του άρθρ. 3 του ν.δ/τος 1254/49, καταργουμένης πάσης αντιθέτου διατάξεως, τα δε ούτω οριζόμενα τιμολόγια από της εγκρίσεώς των ισχύουν υποχρεωτικώς προσδιορίζοντα αναγκαστικώς τους όρους της εργατικής συμβάσεως μεταξύ των εκτελούντων τιαύτας εργασίας και των οικείων εργοδοτών ούσης ακύρου αντιθέτου συμφωνίας.

Μεταβατικά διατάξεις

Άρθρο 40

1. Η συγκρότηση των κατά τον παρόντα Νόμον οργάνων διαιτησίας γίνεται κατά την πρώτην εφαρμογήν ενός προθεσμίας 45 ημερών από της ισχύος του παρόντος, η δε θητεία αυτών λήγει των μεν πρωτοβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων την 31^η Δεκεμβρίου του επομένου της πρώτης συγκροτήσεως έτους, των δε δευτεροβαθμίων διοικητικών διαιτητικών δικαστηρίων την 31^η Δεκεμβρίου του μεθεπομένου της πρώτης συγκροτήσεως έτους.
2. Επι ένα μήνα από της λήξεως της θητείας του και εφόσον δεν συνεκροτήθη εκ νέου, έκαστον διοικητικόν διαιτητικόν δικαστήριον δύναται να συνεδριάζει και αποφασίζει υπό την συγκρότησιν ην είχε κατά την λήξιν της θητείας του.

Άρθρο 41

1. Μέχρι της κατά την διαδικασία του παρόντος Νόμου τροποποιήσεως ή καταργήσεως των ήδη ισχυόντων και εφαρμοζομένων συλλογικών συμβάσεων εργασίας, Υπουργικών και διαιτητικών αποφάσεων ή πράξεων της διοικήσεως εν γένει, καθόσον αφορά τους όρους, τας συνθήκας και την αμοιβήν της εργασίας, εξακολουθούν ισχύουσαι αι πράξεις αύται.
2. Αι μέχρι της ενάρξεως ισχύος του παρόντος Νόμου υπογραφείσαι Συλλογικάί Συμβάσεις Εργασίας ή εκδοθείσαι αποφάσεις Επιτροπών Διαιτησίας και μη κηρυχθείσαι εκτελεσταί, δύνανται να επικυρωθώσι κατά την υπο του παρόντος νόμου προβλεπομένην διαδικασίαν.

Άρθρο 42

1. Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται αι διατάξεις των: α. Α.Ν. 16/21 Νοεμβρίου 1935 «περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας» β.Α.Ν. 16/20 Νοεμβρίου 1935 «περί συλλογικών διαφορών εργασίας» γ. Β.Δ. 18 Ιουνίου/1 Αυγούστου 1935 «περί επιτροπών διαιτησίας και εκτελέσεως του Α.Ν. 16.11.1935 «περί συλλογικών διαφορών εργασίας» δ. Α.Ν. 136725 Αυγούστου/9 Σεπτεμβρίου 1938 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας Νομοθεσίας» ε. Νόμου 2053/52 «περί ρυθμίσεως συλλογικών σχέσεων και διαφορών εργασίας» πλην του άρθρ. 13. στ. Άρθρ. 12 Ν.Δ. 2510/1953 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών προσωπικού Τραπεζικών Ιδρυμάτων και άλλων τινών διατάξεων» ζ. Ν.Δ. 3086/1954 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων και ρυθμίσεως συλλογικών διαφορών εργασίας και περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας». Ως επίσης καταργούνται και οι τροποποιήσαντες και συμπληρώσαντες αυτούς μεταγενέστεροι νόμοι, γενικοί ή ειδικοί ως και πάσα ετέρα διάταξις γενική ή ειδική ορίζουσα άλλως τα του τρόπου ρυθμίσεως των αποδοχών των εν των παρόντι Νόμω αναφερομένων, καθώς και πάσα διάταξις αντικειμένη οπωσδήποτε δια του περιεχομένου της εις τας διατάξεις του παρόντος Νόμου
2. Δεν καταργούνται, διατηρούμεναι εν ισχύϊ, αι διατάξεις των : α. Άρθρ. 16 Α.Ν. 547/1937 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών εργατικών νόμων» β. Α.Ν. 690/1945 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως του Α.Ν. 28/1944 «περί εξουσιοδοτήσεως των Υπουργών Εργασίας και Οικονομικών όπως προβαίνουν εις τον καθορισμόν μισθών και ημερομισθίων» γ. Νόμου 1901/51 «περί κυρώσεως του Α.Ν. 1777/51 περι συμπληρώσεως των διατάξεων του ά.ν. 28/1944 και του άρθρου μόνου του Α.Ν. 866/1946».
3. Αι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν έχουσιν εφαρμογήν επι της ρυθμίσεως των όρων συνθηκών και αμοιβής εργασίας των πληρωμάτων των πλοίων της Εμπορικής Ναυτιλίας
4. Η παρ.3 του άρθρ.3 του Ν.Δ. 2511/54 «περί ελέγχου ομαδικών απολύσεων» αντικαθίσταται δια των εξής: «Δύναται δια πράξεων του Υπουργού Εργασίας, εκδιδομένων μετά γνώμην των ενδιαφερομένων επαγγελματικών οργανώσεων των εργοδοτών και μισθωτών να αναστέλλεται η εφαρμογή των διατάξεων των απαγορευουσών την νυκτερινήν εργασίαν των γυναικών, οσάκις λόγω περιστάσεων ιδιάζοντως σοβαρών, το εθνικόν συμφέρον απαιτεί τούτο. Δεν εφαρμόζονται αι απαγορεύσεις ως προς την νυκτερινήν εργασίαν των γυναικών όσον αφορά: α. Τας γυναίκας αίτινες κατέχουν θέσεις διευθύνσεως ή θέσεις τεχνικού χαρακτήρος

συνεπαγομένας ευθύνην, και β. τας γυναίκας τας απασχολουμένας εις τας υπηρεσίας της υγιεινής και της ευημερίας και αίτινες κανονικώς δεν εκτελούν εργασίαν χειρός». Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 18 Μαΐου 1955

ΠΑΥΛΟΣ Β΄

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΔΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 20 Μαΐου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ